

afgjørende Autoritet. Det vil nu vist sjældent vise sig rigtigt, at bibeholde et Princip i Sammensætningen af den underordnede Instants og derimod optage en anden Sammensætning i den overordnede Instants. Skulde derhos en heel ny Ordning have været anseet for nødvendig, saa vilde det have været rigtigere at udstrække den ogsaa til den første Instants, men derpaa gaaer Forslaget, som sagt, ikke ud. Dertil kommer endelig, at Udvalget ogsaa har troet, at det vilde medføre ikke saa praktiske Ulemper for de paagældende Parter; man maa jo vel erindre, at, hvor der vil blive Spørgsmaal om Anvendelse af den overordnede Tiendecommission, der vil det meget muligt være Tilfældet, at det ikke er mange Tiendeydere, hvorom der handles, men at det snarere er enkelte Tiendeydere i et Sogn, idetmindste om der ogsaa er flere Tilfælde, hvor et større Antal af Tiendeydere i et Sogn vil forlange Kjendelse, saa vil der ogsaa træffe mange Tilfælde, hvor det kun vil være for enkelte Tiendeydere, at en Kjendelse vil blive appelleret; men, naar man nu seer hen til den Sammensætning, som her er foreslaaet, saa vil det blive en meget bekostelig Omgangsmaade for de paagældende Tiendeiere og Tiendeydere. Det maa nemlig erindres, at Forslaget gaaer ud paa at ordne en overordnet Tiendecommission for hver enkelt Landthingskreds; der bliver saaledes kun udnævnt en Formand for en Landthingskreds, og de øvrige Medlemmer, som Parterne selv skulle vælge, kunne jo meget let blive valgte mellem Folk, som boe paa meget forskjellige Steder. Da denne Overtiendecommissions Sammensætning for en Landthingskreds, som Forslaget gaaer ud paa, maa tilsigte, at den foretager Undersøgelse paa de forskjellige Steder, saa vil det forudsætte en Reise af alle den overordnede Tiendecommissions Medlemmer, og deraf vil Følgen blive, at Udgifterne ville komme til at omfatte saavel Diæter som Reiseomkostninger for alle den overordnede Tiendecommissions 6 Medlemmer. Om endogsaa disse Diæter og Reiseomkostninger ikke er saameget for den Enkelte, som skal oppebære dem, saa sees det dog let, at det samlede Beløb af disse Diæter og Godtgjørelser vil blive ikke ubetydeligt,

hvor det kun er Enkelte eller faa Tiendeydere, om hvilke der handles. Ved den nu bestaaende Overtiendecommission er det ganske vist Tilfældet, at der indeholdes en Bestemmelse i Loven om, at denne ogsaa kan rejse til Stederne, men det er ogsaa givet, at denne Sammensætning gaaer ud fra den Forudsætning, at det kun vil finde Sted i meget enkelte Tilfælde, at en saadan Undersøgelse paa Stedet vil være nødvendig, og dertil kommer endelig, saa vidt min Erfaring strækker, at det meget sjældent er bleven anseet nødvendigt for den at foretage saadanne nye locale Undersøgelser. Desuden er det vist et stort Spørgsmaal, om det i sig selv ved saadanne Commissioner er rigtigt, at der tages mere end eet Skjøn over de egentlige factiske Omstændigheder; thi det kan vist have meget for sig kun at indskrænke sig til et enkelt Skjøn, og da der over den tidligere Overtiendecommission, siden den blev oprettet, ikke er fremkommet egentlige Klager, saa vidt mig bekendt, over dens Afgjørelsesmaade, troer jeg ikke, at det er tilraadeligt, nu, da dette Forhold staaer saa nær sin endelige Afslutning, at gjøre Forandring dert.

Hvad nu det Forslag angaaer, som Udvalget selv har stillet, vil det sees, at det staaer i Forbindelse med den Beslutning, som blev tagen af Thinget ved forrige Behandling, idet man vedtog, at § 17 i det oprindelige Lovudkast, som gik ud paa at tildele Secretairen i den overordnede Tiendecommission, foruden den ham allerede tillagte Gage, et aarligt Honorar af 500 Rbd., saalænge Commissionen kom til at bestaae, skulde gaae ud. Blandt de Grunde, som bleve fremhævede mod denne Paragraph, var fornemmelig den, at man ikke tydeligt kunde see, at dette Honorar ikke skulde betragtes som et egentligt Gagetillæg, uagtet det af de tidligere Forhandlinger om Sagen maatte ansees at være fremgaaet, at det ikke skulde være et Gagetillæg, men kun et temporairt Honorar, og derhos kunde det indvendes mod den tidligere Paragraph, at dens Affattelse medførte, at Honoraret blev at erlægge, hvad enten Arbeidet forøgedes eller ikke. Af det Forslag, Udvalget nu har tilladt sig at stille, vil det tydeligt fremgaae, at Talen ikke er om at give det paagældende Medlem af